

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2321200557
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2321200557.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad č. 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: D. O., nar. X.X.XXXX, Q. XXX, V., o zaplatenie 1.872,63 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 10C/6/2021-51 zo dňa 27. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.872,63 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 788 ods. 1 a § 801 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. e), j), § 9 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 4, § 12 ods. 1 písm. f) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „mal za preukázané, že žalovaný bol v čase, kedy nastala poistná udalosť nielen prevádzkovateľom (vlastníkom) predmetného motorového vozidla, ale na základe poistnej zmluvy zo dňa 10.06.2013 účinné do 10.01.2016 (poistenie zaniklo pre neplatenie poistného) aj poisníkom a bol v omeškaní s platením poistného. Na uvedené vozidlo mal žalovaný uhradiť poistné za obdobie od 10.12.2015 do 09.06.2016 (splatnosť dňa 10.12.2015), čo však žalovaný neurobil. V čase nehody, kedy bol vlastníkom motorového vozidla Fiat Punto, GA441DR t. j. dňa 23.12.2015 bol teda žalovaný evidentne v omeškaní s platením. Pokiaľ teraz žalovaný tvrdí, že má za to, že poistná zmluva mala zaniknúť dňom kedy nebude obnovená platba na ďalšie obdobie, takúto obranu súd vníma ako účelovú a navyše v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný totiž zo svojho zmluvného poistenia nechal vyplatiť nároky poškodeného a nároky zdravotnej poisťovne za poškodeného spolu vo výške 9.363,17 Eur (pri oznamovaní jednotlivých plnení nič nenamietal) a teraz, keď je podaná žaloba ako postih za jeho omeškanie s platením poistného tvrdí, že žalobca nemal nič uhrádzať, nakoľko poistná zmluva mala zaniknúť dňom kedy nebolo uhradené poistné, t.j. ešte pred poistnou udalosťou. Až do podania žaloby žalovaný nikdy nenamietal neplatnosť poistnej zmluvy či jej zánik, naopak, riadne a včas platil poistné a to až do 09.12.2015, čo jasne dokazuje, že poistnú zmluvu považoval za riadne a platne uzatvorenú. Z uvedených skutočností je zrejmé, že obe strany mali za to, že poistenie je platné a že žalovaný sa na

toto poistenie spoliehal, že v prípade spôsobenia škody poisteným vozidlom bude za spôsobenú škodu žalobca riadne plniť.

4. Zo skutkových zistení mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi sporovými stranami došlo na základe poistnej zmluvy k vzniku záväzkového zmluvného vzťahu, na základe ktorej bolo povinnosťou žalovaného platiť dohodnuté poistné. Zmluva o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bola uzatvorená dňa 10.06.2013 na neurčito. Medzi stranami bolo dohodnuté poistné obdobie s ročným poistným vo výške 90,60 Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal uhrádzať polročne vo výške 45,30 Eur. Svoju povinnosť si žalovaný voči žalobcovi plnil riadne do 09.12.2015. Poistné za ďalšie obdobie (10.12.2015 - 09.06.2016) splatné dňa 10.12.2015 žalovaný žalobcovi neuhradil, a preto v zmysle § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistné zaniklo dňa 10.01.2016. Z predloženej listinného materiálu žalobcom, mal súd za preukázané, že k platnému prevodu držby vozidla Fiat Punto s ev. č. GA441DR došlo až dňa 20.06.2016, pričom žalovaný súdu nepreukázal opak. Na základe vyššie uvedeného, mal súd za preukázané, že žalovaný v čase keď došlo k škodovej udalosti (23.12.2015) bol prevádzkovateľom (majiteľom) vozidla Fiat Punto s ev. č. GA441DR (platnému prevodu držby predmetného vozidla prišlo až dňa 20.06.2016), ktorým V. U. spôsobil P. L. ťažkú ujmu na zdraví, a taktiež mal za preukázané, že v čase keď došlo k škodovej udalosti (23.12.2015) nemal splnenú svoju povinnosť vyplývajúcu mu z poistnej zmluvy voči žalobcovi, a to uhradené poistné za obdobie 10.12.2015 do 09.06.2016, ktoré bolo splatné dňa 10.12.2015. Z uvedeného vyplýva, že v čase kedy došlo k škodovej udalosti (23.12.2015) žalovaný bol stále poistníkom na základe poistnej zmluvy zo dňa 10.06.2013, a v čase kedy došlo k škodovej udalosti bol v omeškaní s platením poistného. Súd zároveň podotýka, že predmetom žaloby nie je náhrada škody, ale nárok vyplývajúci z ustanovenia § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Nárok uplatnený podľa § 12 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. nie je nárokom na náhradu škody vzniknutej poškodenému (nie je odvodeným nárokom od práva poškodeného) proti tomu, kto škodu spôsobil, ale ide o originálny nárok žalobcu na regresnú náhradu. Dané konanie nie je konaním o náhradu škody, predmetom ktorého by bolo preukázanie porušenia právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť. (Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 16.10.2018, sp. zn. III ÚS 395/2018). Uplatnený nárok a jeho konkrétna výška vyplýva z ust. § 12 zák. č. 381/2001 Z.z., neobmedzuje rozsah plnenia, ak nastane zákonná podmienka uvedená v tomto ustanovení a stanovuje právo aj na náhradu celého plnenia. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, vzniklo v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP právo na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho nároku voči žalovanému. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením“.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Dôvodil, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a súd prvej inštancie dospel na základe vykonávaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný v odvolaní uviedol, že dňa 24.9.2021 doručil súdu prvej inštancie žiadosť o odročenie pojednávania, v tejto žiadosti uviedol, že sa z objektívnych dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a takisto nemôže predložiť dôkazy o tom, že v čase nehody spôsobenej V. U. nebol ani držiteľom a ani prevádzkovateľom vozidla Fiat Punto, EČV: GA 441 DR. Okresný súd vo veci konal bez toho, aby vykonal náležité dokazovanie, nevypočul žalovaného ani V. U., ani sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tak závažnou skutočnosťou, ako je pokus o podvod zo strany V. U., hoci o tejto skutočnosti vedel. V. U. sa pri nahlasovaní dopravnej nehody a následnom finančnom vyrovnaní zo strany zdravotnej poisťovni dopustil podvodu. Tvrdil, že uviedol do zápisnice svoje údaje, avšak uviedol meno žalovaného a svoje telefónne číslo. Poisťovňu uviedol pri finančnom vyrovnaní do omylu (v mene žalovaného súhlasil, aby poisťovňa vyplatila odškodnenie, o čom žalovaný vôbec nevedel, taktiež ani o dopravnej nehode. Nemal žiadnu vedomosť ani o dopravnej nehode). Okresný súd sa takisto žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že

v čase dopravnej nehody žalobca nebol ani držiteľom ani prevádzkovateľom spomínaného vozidla, nakoľko nemal žiadny dosah na toto vozidlo, v čase predaja mal riadne zaplatené povinné poistenie. To, že v čase nehody V. U. tvrdil, že je poistený a ani dodatočne poisťku nezaplatil, bolo z jeho strany úmyselné klamstvo (pri telefonovaní vyrovnaný sa vydával za žalovaného). V závere žalobca navrhol, aby Krajský súd v Trnave napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na riadne zistenie skutkového stavu veci, a aby sa prvostupňový súd vysporiadal so všetkými skutočnosťami tak, ako to zákon vyžaduje.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Odvolanie vníma ako nedôvodné a vznesené námietky ako nepodložené, nakoľko aj keby boli pravdivé, nie sú pre toto konanie smerodajné. Uviedol, že žalovaný napriek odôvodnenému prvostupňovému rozsudku nesprávne vníma dôvody podanej žaloby, pričom sa mylne domnieva, že je od neho požadovaná náhrada škody. Predmetom žaloby však je interný postih za omeškanie s platením poisťného podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z., vo výške 1.872,63 Eur (tj. len 20% z uhradenej škody), nakoľko žalovaný ako poisťník bol v čase, kedy nastala poisťná udalosť v omeškaní s platením poisťného. Z právneho hľadiska je preto irelevantné, kto bol majiteľom resp. držiteľom vozidla, nakoľko a povinnosť platiť poisťné riadne a včas má jedine poisťník (žalovaný), čo môže byť aj osoba odlišná od majiteľa či držiteľa vozidla. Preto pokiaľ žalovaný poukazuje na tieto skutočnosti, pre účely tohto konania ich považuje za nepodstatné. Žalovaný bol poisťníkom na poisťnej zmluve č. 8018741776 s účinnosťou od 10.06.2013 do 10.01.2016, kedy poistenie zaniklo pre neplatenie poisťného. Žiadny predaj vozidla nebol zo strany žalovaného žalobcovi oznámený ani deklarovaný a z registra vozidiel vedeného ODI je zrejme, že k prepisu držby tohto vozidla došlo až 20.06.2016. Poukázal na § 9 ods. 1 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. a dodal, že pokiaľ by aj bolo pravdou, že žalovaný svoje vozidlo niekomu predal, zakladalo by to dôvod na zánik poistenia z tohto titulu až ku dňu 20.06.2016. Poistenie však zaniklo z iného dôvodu skôr t.j. 10.01.2016 pre neplatenie poisťného. Zo všetkých uvedených skutočností je zrejme, že v čase nehody t.j. 23.12.2015 bolo poistenie žalovaného platné a pokiaľ by aj bolo pravdivé tvrdenie, že vozidlo predal, nevykonal žiadne úkony k tomu, aby toto vozidlo bolo prepísané na inú osobu, čo je vyžadovaný krok na zánik povinného zmluvného poistenia. Napadnuté rozhodnutie navrhol potvrdiť.

8. Žalovaný v replike uviedol, že žalobca klamal, že sa so žalovaným chcel vyrovnať mimosúdne. Žalovaný vo vyjadrení uvádza, že žalobca prehliada, že počas vybavovania pohľadávky prišlo k podvodu, kde si bez overenia totožnosti komunikovali telefonicky s neznámym človekom. Žalovaný má za to, že v žiadnom omeškaní v čase nehody, ktorú spôsobil V. U. nebol a nebol ani vlastníkom ani prevádzkovateľom spomínaného vozidla. Takisto nie je pravdou, že poisťná zmluva č. 8018741776 s účinnosťou 10.6.2013 zanikla 10.1.2016. Táto zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a žalovaný nebol nikdy upozornený, že zaniká až 1 kalendárny mesiac od doby, kedy sa nezaplatí. V opačnom prípade by stačilo v prechodnom období jedného mesiaca zaplatiť a poisťka by neskončila a ďalej by v plnom rozsahu pokrývala všetky škody. Žalovaný žiada, aby odvolací súd v plnom rozsahu napadnutý rozsudok zrušil a vrátil na riadne rozhodnutie, kde mu nebude upreté právo na obhajobu a kde mu bude umožnené doložiť doklady o predaji vozidla ako aj klásť otázky samotnému vinníkovi dopravnej nehody U..

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektmi - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej

inštancie je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

12. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 1.872,63 eur z titulu postihu podľa § 12 ods. 1 písm. f) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd prvej inštancie vychádzajúc z výsledkov dokazovania dospel k záveru, že v súdenom spore je opodstatnená požiadavka žalobcu na zaplatenie uplatnenej sumy z dôvodu, že poisťná zmluva žalovaného zanikla 10.01.2016 pre neuhradenie poisťného, dňa 23.12.2015 (kedy bol prevádzkovateľom žalovaný) vozidlom žalovaného bola spôsobená škoda p. L., žalobca plnil poškodenému a preto má nárok na regresnú náhradu. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či boli splnené podmienky konania, či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil sprane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie vykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam.

13. Žalovaný v odvolaní argumentoval, že dňa 24.9.2021 požiadal o odročenie pojednávania z objektívnych dôvodov. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 24.9.2021 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalovaného označené ako žiadosť o odročenie pojednávania, v ktorej žalovaný uvádza, že je vo výkone trestu odňatia slobody a nemôže zadovážiť doklady o predaji vozidla a ďalšie. Zo zápisnice o pojednávaní dňa 27.9.2021 vyplýva konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaný má doručenie predvolania vykázané, požiadal o odročenie pojednávania a následne súd vyhlásil uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného. Na uvedenom pojednávaní súd prvej inštancie vyhlásil aj rozsudok.

14. Podľa § 157 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

15. Podľa § 183 ods. 1 Civilného sporového poriadku pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

16. Pokiaľ ide o dôvod pre ktorý žalovaný požiadal o odročenie pojednávania, tento spočíval v nemožnosti dostaviť sa na pojednávanie, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody a nemôže zabezpečiť dôkazy. Pokiaľ išlo o účasť žalovaného na pojednávaní, táto by bola potrebnou v prípade vykonania výsluchu žalovaného. Súd prvej inštancie nepovažoval za nevyhnutné vykonať výsluch žalovaného. V konaní nebol podaný návrh na výsluch žalovaného (zástupca žalobcu na pojednávaní neuplatnil návrh na doplnenie dokazovania výsluchom žalovaného a z podaní žalovaného nevyplyval návrh na výsluch žalovaného). Pokiaľ ide o dôvod na odročenie pojednávania z dôvodu, že žalovaný

nemôže predložiť dôkazy o tom, že v čase nehody nebol držiteľom ani prevádzkovateľom vozidla, súd prvej inštancie uvedené posúdil ako návrh žalovaného na zabezpečenie kúpnej zmluvy, ktorý na pojednávaní 27.9.2021 zamietol (čo znamená, že súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti o odročenie pojednávania za účelom zabezpečenia dôkazu). Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že žalovaný žiadosťou o odročenie pojednávania sledoval, že vo veci sa nemôže konať pokiaľ bude vo výkone trestu odňatia slobody, pretože nemôže zabezpečiť dôkaz, čo je v rozpore s povinnosťou súdu konať rýchlo a hospodárne. Tiež sa žiada uviesť, že žalovaný dôkaz, ktorý považoval za nevyhnutné zabezpečiť bližšie nekonkretizoval uvedením osoby s ktorou bol právny úkon uzavretý a neuviedol ani približný dátum, príp. nenavrhol postup ako by mal súd takýto dôkaz zabezpečiť.

17. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil žiadne pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý napriek žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania, tejto nevyhovel a pojednával v neprítomnosti žalovaného.

18. Žalovaný v odvolaní uviedol aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku, pretože neboli splnené podmienky konania. Žalovaný v odvolaní nešpecifikoval podmienky konania, ktoré podľa neho neboli splnené. Nestačí odvolací dôvod formálne citovať, ale je potrebné ho identifikovať, teda uviesť v akom konkrétnom pochybení žalovaný vidí naplnenie odvolacieho dôvodu. K tomuto sa žiada doplniť, že v danej veci odvolací súd v bode 9. odôvodnenia konštatoval, že v zmysle § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku ex offio skúmal, či došlo k vadám týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré však nezistil.

19. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosť skutkových zistení súdom prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové vady napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

20. Odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku, je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli stranami prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

21. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku. Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje ustanoveniam § 192 - § 194 Civilného sporového poriadku.

22. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku totiž možno napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, na ktorého nesprávnosť je možné usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu prvej inštancie v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

23. Závery dokazovania v preskúvanom prípade tak jednoznačne svedčia o tom, že žalovaný ku dňu spôsobenia škody nemal uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu prevádzkou motorového vozidla, teda za škodu zodpovedá vozidlo žalovaného bez poistenia. Odvolací súd po preskúmaní veci v súlade so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalovaný nepreukázal, že ku dňu 23.12.2015 mal zaplatené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vzhľadom k uvedenému mal odvolací súd za to, že nebolo možné vyhodnotiť odvolaciu argumentáciu žalovaného vo vzťahu k pochybeniu súdu prvej inštancie v skutkových zisteniach za nedostatočnú.

24. Žalovaný uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku, pretože súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje vždy súd a procesný predpis strane priznáva právo vykonať určitého dôkazu navrhnuť. Súd má dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdený stranami. Ak by súd vylúčil z dokazovania dôkaz, ktorým bolo možné preukázať rozhodujúcu skutočnosť, zakladá to odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e) Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie svojím postupom žalovaného nevylúčil z realizácie procesného práva navrhovať dôkazy, ktoré mu procesný predpis priznáva a správne tieto návrhy na doplnenie dokazovania ako neúčelné zamietol. Odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhnuté dôkazy je taktiež neopodstatnená.

25. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalovaným nie sú naplnené.

26. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správnu právnu úpravu, dostatočne sa vypořiadal s námietkami uvádzanými v odvolaní, preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).